

בזמן שנחרד בית המקדש מיכאל לא יכול לטעון בנגד קטרוג הס"א

בר בזמנא דאיחרב ירושלים חז"ן מהומן שנחרב בית המקדש וירושלים, **דהא פדיין אתגברו חוביין** כיון שאו התגברו חובותיהם של עם ישראל ומיכאל לא יוכל בחדיה בסטרא אחרת ומיכאל לא יכול לטעון בנגד קטרוג הסטרא אחרת, **דטענתייה דמיכאל תבירא עלייהו דישראל** וטענותיו של מיכאל נשברו על ידי עונותיהם של ישראל למטה, **ובדין** ועל אותו זמן נאמר (איכח ב) **השב אחר ימינו** הוא המלאך מיכאל שבימין **מפני אוייב** מפני קטרוג האויב הוא הס"מ, והיינו שגם מיכאל הטעים בעל ברחו לדין ומלאך טוב ענה אמר בעל ברחו אחר המלאך הרע.

צד צפון הצד הגבורה נוטל הדין מעבירו למומנה או לפעים הוא עצמו מבצע את גור הדין

בסטרא דצפון הצד צפון שהוא הצד הגבורה, **קיימת נהורא אחרא**, עומד אור אחר עם שני מלאכים שאיתו **דהא איה קיימת** (ס"א לנשלא) **לבטלא דינא מבוי היבלא רביעאה** והוא עומד ליטול את הדין שנגורר בהיכל הרבייעי שהוא היכל הזכות שם נמצא בית הדין. **ויהב לממן דפתחה** והוא נותן אותו למומנה שעל הפתח **דבחהוא** **פתחה קיימת ממון אחרון דאיינון דבסטר מסאבא** לפי שפתחה הוא עומדים מבחוץ ממוניים אחרים שהם מצד הטומאה, **מחפאן לההוא ממנא ונטלי דינא** והוא מחכים לאותו הממונה ליטול ממו הדין.

ה לימודי היומי

וְלֹמְגַנֵּן דָהָא נְהֹרָא דְבִסְטֶרָא דְצַפּוֹן, אִידָהו עֲבִיד
דִינָא, ולפעמים אותו הממונה שבעוד צפון הוא עצמו עושה את הדין **ולא**
יִתְמַסֵּר בִּידָא דְסֶטֶרָא אַחֲרָא ולא מוסר אותו בידי הסטרא אחרת.
בְּגִין דְכָל דִינֵין דְאַתְעַבְּיָדו בִּיהְתָא, אִית לֹזֶן אַסְוּותָא לְפִי
שכל הדריננס שנעשים על ידו הם ברחמים ויש להם רפואה. **וְקִינְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא**
ממוני שם זה מה שביקש דוד (תהילים נד ג) "ובגבורתך תדינני" בגבורה שבקדושה שהיא
ברחמים ולא בגבורה החיצונית שהיא מרדת אכזריות ואף וחימה (רמ"ק).

גבריאל שבצפון חסד וגבורה יש בו גם את המכחה וגם את הרפואה ונקרים
יסורים של אהבה

גָבְרִיאָא"ל אִידָהו הָאִי נְהֹרָא דְבִסְטֶרָא דְצַפּוֹן גבריאל הוא
האור שבעוד צפון, **וּבְכָל אַתָּר דָאִידָהו מְחֵי** ובכל מקום
שהוא עושה את הדין ומכח, **שְׂרֵי בִּיהְתָא חִסְדָה** שורה בו גם חסד. **בְּגִין**
דָגְבָרִיאָא"ל בְּתְרִין סְטְרִין, בְּלִיל בְּתְרֻזּוֹיְידָה לפי שגבריאל הוא
בשני הצדדים של חסד וגבורה והוא כולל משניהם, **וְעַל דָא, מְחֵיא**
וְאַסְוּותָא בִּיהְתָא. ולכן יש בו גם את המכחה וגם את הרפואה **בְּסֶטֶרָא דָא**
קִיְמָא רְזָא דְבַתִּיב לצד זה עומד סוד הכתוב, (דברים ח) **בַּי בְּאַשְׁר**
יִסְפֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ מתוך רחמים ואהבה אך גם **יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ**
מִסְפְּךָה. **וְאַלְיִין יִסְוִירִין דְרַחִימָוֹתָא** אלו הם יסורים של אהבה

ה לימודי היומי

שלכארה זה סתירה כי היסורים מצד הדין והאהבה מצד החסד, **דֶבְלִילָן** ב**סְטַרָא דָא וּבְסְטַרָא דָא** אלא שהם נקראיים כך לפי שהם כוללים בצד החסד ובצד הגבורה יחד.

בצד מורה תפארת נמצא רפאן שממונה על רפואת החולים

בְּסְטַרָא דְמֹזְרָת, **קֵימָא נְהֹרָא אֲחֶרָא** בצד התפארת שבמורחה עומדר אור אחר הוא מלאך רפאן עם שני מלאכים שאיתו, **דָאִידָו** **קֵימָא בְּכָל מַלְיִי דְאָסּוֹתָא**, והוא עומד וממונה בכל ענייני הרפואות **לְמַעַל קְמִי מָאֵרִיה,** **כָל אִינּוֹן דְאָתְנִשְׁיָן בְּבִי מְרֻעִידָו** להכנס לפni הש"ת את כל אותם החולים שנשבחו בחליים ונתייאשו מרפאותם מפני מיעוט זכויותיהם והעונש נגזר עליהם ואין כח לאף אחד להזכיר זכותם מלבד מלאך זה שחותר להם שער ומזכירים לרפואה, **וְלִקְרָבָא זְמִינָן וְקַצִּין לְאִינּוֹן מְרֻעִין דְאַשְׁתְּלִימָו מְהִימָנוֹתִיְהָוּ** ולקרב הזמן והקץ לאותם החולים שנשלם שליחותם באמונה והם עבשו רק מתעכבים עד שיקח החולה שם פלוני מרופא פלוני [צ]

אָוֹר הַרְשָׁבָ"י

בעיר ובכל בני עירו היו מפקידין אצלו שלآل בעדים, ובא אדם אחד והפקיד לו בעדים, פעם אחד שכח והפקיד עצמו שלא בעדים, אמרה לו אשתו בוא ונכפרנו, אמר לה וכי מפני שששותה זה עשה שלא בהונן אנו נאבד את אמונהינו, אף כך יסורין בשעה שמשגרין אותן על האדם משבעין אותן שלא תלכו

(צ) בغمרא עבודה זרה נה. שאל זונין (שם של אדם) לרבי עקיבא, הרי לנו יודעים שעבודה זרה אין בה ממש ובכל אופן הרי אנו רואים חוליים שהוליכים אליה שברורים ורצויכים וחוזרים ממנה חזקים ובראים ומה הטעם לכך. אמר לו רבי עקיבא אמשל לך משל למה הדבר דומה לאדם נאמן שהיה

הַלְמֹוד הַיּוֹם

ומלאך זה מזמין לרופא והחוללה לפונדק אחד כדי לגמור רפואיתו. **ואסחר על מָא**

אור הרשב"י

מוליה אפי' אם לא יהיה לו רופא ויעשה דברים נגדיים לחוליו לא ימות אלא יהיה, ויש שנגורה עליו מיתה ר"ל אם ישמר את עצמו בכל שמרות שבulous שהוא שומר והרופאים לא יועלו ולא יצילו, אבל יש שמחמת עונתיו מנחים אותו תחת הטבע, אם ישמר ויתנהג ברפואות עפ"י נאמר ויש נספה بلا משפט. הנה כי בן כל אדם לਮיחש בעי וצריך לעסוק ברפואו כಚיריך שאם לא יעשה כן ויהיה נספה بلا משפט הרי זה מהתחייב בנפשו ובכדי הוא להתחייב בנפשו כיון שעובר על מה שבתוכה בתורה ונשמרתם מאר לנטשותיכם, והאיש שאנו נשمر ואינו מתנהג עפ"י הטבע לבקש רופאה לחוליו להיות alleen ידו בלבד שענוש יונש על עוברו על מ"ש בתורה עוד בה שנמצא שסומך על הנם ואם עושים לו נס מנכין לו מוכחותיו וצריך להשמר מאר שלא יהלה ואם יהלה צריך לדודך אחר הרפאות והרופאים המומחיהם ולא ליחס במעיה כי כל אשר לאייש יתן بعد נפשו ואמרו בזה"ק דמן הדמי לאיעתנושי בנכסין נפיל בבי מרעה ולא מיטysi עד דמפיק שיעור נכסין דגנוו עלייה. הנה כי בן טוב להוציאם במהרה ומה טוב להרבות בצדקה שמצוות היא בידך וסגולתה שGBTלה הנירה ולעולם קודם שעיסוק ברפואות יאמין באמונה שלימה

אלא ביום פלוני, ולא יצאו אלא ביום פלוני ובשעה פלונית ועל ידי פלוני ועל ידי סם פלוני, בין שהגע זמני ליצאת החלק וזה לבית עבודת כוכבים, אמרו יסורים דין הוא שלא נצא, וחזרין ואומרים וכי מפני ששושטה זה עושה שלא כהונן אנו נאבד שבעתנו? והיינו דא"ר יותנן מי דכתיב וחלים רעים ונאמנים רעים בשליחותן ונאמנים בשבעתן ע"ב. ובפלא יופע ערך רופאה כתוב זו"ל: אמרו רוזל ורופא ירפא מכאן שנתנה תורה רשות לרופא לרפאות, ועוד אמרו ע"פ חולאים רעים ונאמנים שם נאמנים בשליחותן שבשעה ששולחין אותן גורמים עליהם שלא יצאו אלא ביום פלוני ביד פלוני ע"י סם פלוני ועוד אמרו רוזל שלא ידור אדם במקום שאין רופא.

והנה מצאה החקירה מקום לנוח מאחר שהשם ממית ומchia, מה יתן ומה יוסיף הרופא האם נגזר עליו שירות אם יעדמו כל רופאים שבulous לא יוכל להציל ממוות נפשו, ע"ז אמרו טעות הרופא רצון הבורא ואין מידו מציל, ואם נגזר עליו שיחיה בלי רופא הקדוש ברוך הוא מגנגל גלגולים וمبיא לו רפואיתו כי הרבה אופנים למקום והרבה עמו פדות והוא ישלח דבריו ורופא? אבל התשובה זהה ולהרבה חקירות באלה הוא שלשלת מני גזירות יש, אם הוא גברא דאית ליה זכות תולה ואלי מא זכותה ובריא